

§ 69.

Dommen indføres i en særlig dombog.

§ 70.

Når dommen er vedtaget, åbnes dørene, og dommen oplæses af formanden.

§ 71.

Stk. 1. Dommen udfærdiges i rettens navn, forsynes med dens segl, underskrives af formanden og paraferes af retsskriveren. Udskrift af dommen bliver ved formandens foranstaltning at tilstille folketingets formand og justitsministeren.

Stk. 2. Finder retten anledning til at indstille til formildelse eller eftergivelse af idømt straf, fremsender den til justitsministeren sammen med domsudskriften beretning om sagen med indstilling om benådning. Enhver af dommerne kan forlange, at retten efter afstemningens slutning tager standpunkt til spørgsmål herom.

§ 72.

Justitsministeren gør forestilling angående sagen til kongen og drager omsorg for dommens fuldbyrdelse.

§ 73.

Sagens omkostninger afholdes, for så vidt ingen tilpligtes at tilsvare dem, såvel som når den, hvem de pålægges, ikke er i stand til at udrede dem, af statskassen.

§ 74.

Den valgte anklager og den beskikkede forsvarer har ret til erstatning for nødvendige udgifter, og, når de nedlægger påstand derpå, til godtgørelse for deres arbejde. Størrelsen af denne godtgørelse bestemmes ved dommen. En lignende godtgørelse kan tillægges den valgte forsvarer, når det findes rimeligt, at den pågældende er valgt til forsvarer af tiltalte.

§ 75.

Der tilkommer vidner og syns- og skønsmand godtgørelse efter de almindelige regler herom i lov om rettens pleje.

§ 76.

Stk. 1. Der tilkommer enhver af rigsretsdommerne og retsskriverne dagpenge og godtgørelse af udgifter til befordring overensstemmende med tjenestemandens lovens regler om vederlag til medlemmer af kommissioner, nævn m. m.

Stk. 2. Udgifterne hertil kan tiltalte ikke tilpligtes at tilsvare.

§ 77.

Iøvrigt finder, hvor ikke denne lov hjemler andet, lov om rettens pleje anvendelse på rettergangsmåden ved rigsretten.

§ 78.

Lov om rigsretten af 3. marts 1852 ophæves.

Bemærkninger til lovforslaget.

Bestemmelserne i grundlovens §§ 59 og 60 om rigsretten nødvendiggør en ændring af den gældende lov om rigsretten, lov af 3. marts 1852.

I forbindelse med grundlovsforslaget af 1939 udarbejdedes i justitsministeriet et forslag til lov om rigsretten, der gennemførtes som lov nr. 115 af 15. marts 1939 (Rigsdagstid. 1938—39, folket. forh. sp. 2667, 3295, 4661, 4710, landst. forh. sp. 1173, 1333, 1395, till. A. sp. 3873, till. B. sp. 849, till. C. sp. 369, 1521). Loven skulle træde i kraft samtidig med grundloven og er følgelig aldrig trådt i kraft.

Uagtet de i loven af 1852 indeholdte forskrifter mentes at have virket tilfredsstillende, havde man

43 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

fundet det rimeligt at underkaste loven i dens helhed en fornyet overvejelse under hensyn til de ændringer i den i 1852 bestående retstilstand, som de vekslende grundlove, grundlovsforslaget og den nye straffe- og retsplejelovgivning havde givet anledning til. Loven benyttede som grundlag næsten paragraf for paragraf loven af 1852, der allerede i vidt omfang byggede på de nyere retsplejebegreber: offentlighed, mundtlighed og umiddelbarhed i bevisførelsen, som først ved retsplejereformen i 1919 blev gennemført i vor almindelige rettergang.

Det foreliggende udkast bygger i det hele på den i 1939 vedtagne lov, idet de nye bestemmelser om rigsrettens sammensætning og virkekreds i grund-